

De Raad in vergadering bijeen.

Overwegende dat

Het Rijk voornemens is om de persoonlijke verzorging vanuit de awbz over te brengen naar de zorgverzekeraars en niet naar de gemeenten. Dat daardoor gemeenten daardoor financieel niet langer profijt kunnen trekken uit hun investeringen in de meer op preventie gerichte taakvelden in de wmo.

Dat desondanks aanzienlijke kortingen op de huishoudelijke hulp en persoonlijke begeleiding van respectievelijk 40 en 25% worden gehandhaafd.

Dat daardoor aanzienlijke bressen worden geslagen in de financiering van de wmo.

Dat een dreigende verschraling van de wmo haaks staat op het ingezette beleid om mensen met een beperking zo lang mogelijk in hun eigen omgeving op te vangen.

Dat er grenzen zijn aan de mogelijkheden om via informele zorg deze gevolgen op te vangen.

Dat met name financieel kwetsbare groepen hiervoor het gelag zullen moeten betalen.

Dat het kabinet in zijn reactie van 29 januari 2014 heeft toegezegd de financiële gevolgen te willen monitoren en de samenwerking tussen gemeenten en zorgverzekeraars te willen borgen.

Constaterend dat

Gezamenlijke monitoring van de gevolgen van de huidige kortingen een goede zaak is. Dat deze monitoring ongetwijfeld zal moeten leiden tot ingrijpende maatregelen.

Dat het Rijk in deze een zware verantwoordelijkheid draagt. Dat blijkens de brief van 29 januari het Rijk deze verantwoordelijk niet uit de weg gaat.

Dat in feite de keuze zich beperkt tot een significante verzachting van de kortingen of ingrijpende maatregelen om te bewerkstelligen dat de financieel kwetsbare groepen niet het slachtoffer worden van de decentralisatie.

Dat zulks een lastenverzwaring voor de burgers inhoudt, waar werkgevers en werknemersorganisaties al voor hebben gewaarschuwd.

Dat indien het Rijk onverhoopt niet tot een significante verzachting van de kortingen wil overgaan andere ingrijpende maatregelen nodig zijn om te voorkomen dat de wmo verschraalt.

Dat enerzijds het hanteren van een inkomenstoets in zo'n situatie een helder, rechtvaardig en effectief instrument kan zijn. Dat anderzijds de jurisprudentie het hanteren van zo'n toets door gemeenten zo goed als onmogelijk maakt.

Draagt het College op om:

Bij het VNG aan te dringen om te blijven inzetten op significante verzachting van de kortingen op de huishoudelijke hulp en de persoonlijke begeleiding.

Bij het VNG aan te dringen om daarnaast in de discussies ook de mogelijkheid van een inkomenstoets te betrekken. Deze eventueel op Rijksniveau te doen vaststellen, dit laatste om problemen met de huidige jurisprudentie op te ondervangen.

Te laten onderzoeken hoe via de vervanging van het compensatie beginsel door de maatwerkverplichting (art. 1.1.1. Ontwerp WMO) de hoogte van het inkomen deel kan uitmaken van de afweging welk Wmo pakket in individuele gevallen gepast is.

Gebruik te maken van hun netwerk om op relevante plaatsen bovenstaande gedachten ingang te doen vinden.

Verzoekt de griffie deze motie bij de raden van Voorschoten en Leidschendam-Voorburg bekend te stellen.

En gaat over tot de orde van de dag

Getekend

PvdA, CDA en GL